

nok frit skulde udtale sin Overbevisning, og dertil sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at han ogsaa haabede, at Folkethinget altid vilde stemme for, at den Bedkommende kunde blive sagsøgt. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, det var maasse ikke just de Udtryk, han brugte, men jeg antager alligevel, at det var Meningen. Jeg tror, at hvis dette skal slaas fast, saa maa Folkethinget ogsaa beslitte sig paa ikke at give Pension til Embedsmænd, der i den Grad have overtraadt deres Embedspligter, som Tilfældet er med denne Mand. Jeg skal alsaar slutte med at sige, at jeg stemmer for det Forslag, der er stillet af 4 ærede Medlemmer.

Ordføreren: Forsaavidt den ærede sidste Taler har ment, at man fyldestgjorde et Princip ved at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Medlemmer udenfor Udvalget, saa skal jeg ganske henholde mig til mine tidligere Udtalelser, hvoraf jeg tror maa fremgaa, at det ikke er nødvendigt at give Dr. Møller nogen Pension, og, hvis dette forholder sig rigtig, saa hylder man ikke noget Princip ved at stemme for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem vil understøtte. Jeg tør tro, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra tre andre af Udvalgets Medlemmer, bestyrke, at Sagen er behandlet meget omstændelig og, om jeg saa maa sige, afslidig i Udvalget baade for og imod Dr. Møller. Dersom dette ikke var Tilfældet, saa vilde Udvalgets Medlemmer vistnok neppe være blevne enige om det stillede Forslag, og jeg skal derfor heller ikke udførlig imødegaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rugaard); men jeg maa dog ligeoverfor ham gjøre opmærksom paa, at Udvalget paa ingen Maade har gjort Andet end traadt i det Fodspor, som det samme ærede Medlem har anvist os, da han ifjor var baade Formand og Ordfører i Sagen om Dr. Møllers Pension. I den Betænkning, som det da nedsatte Udvalg afgav, hvis Formand og Ordfører, som bemærket, det ærede Medlem var, og hvoraf jeg kun skal tillade mig at oplæse et Par Stykker, hedder det: „Udvalget maa tilfulde billige Krigsministerens Skridt til at fjerne fra Høren en

Læge, der ved at mishandle en Patient, som var betroet ham til Behandling, havde udvist en saag uærdig og inhuman Adfærd, at hans Stilling, som tjenstgjørende Læge i Høren derved var bleven en Umulighed.“ Dette skriver det samme ærede Medlem som Ordfører, der nu bebrejder os vor Fremstilling angaaende Dr. Møller. Dernæst undersøger det samme ærede Medlem som Formand og Ordfører for Udvalget i Betænkningen om Krigsministeren da ikke kunde have forflyttet Dr. Møller til en anden Hærskedeling, og om det altsaa ikke var nok, at han blev removeret fra 6te Bataillon; men dette besvarer det ærede Medlem benegtende, og efter at han har udtalt sig saaledes, siger han: „Det bør ikke taales, at nogen af Landets Sønner underkastes en raa og vilkaarlig Adfærd, medens de af tjene deres Børnepligt, og Straffen bør være streng for enhver Befalingsmand, der trods de bestaaende Forbud i saa Henseende, strengest dog for den Læge, der gjør sig skyldig i sig Adfærd imod en Patient.“ Dette er det ærede Medlems Ord, og jeg tør tro, at naar disse Ord sammenholdes med mine Udtalelser, saa ville mine Udtalelser ikke overgaa hine i Henseende til Strengthed i Bedømmelsen. Hvad jeg har sagt angaaende Dr. Møller er i det Væsentlige det Samme, som der her staar anført. Det Udvalg, der har været nedsat i Aar, har aftrykt det samme Referat af Krigsretsdømmen, som det Udvalg gav, der ifjor var nedsat, og Udvalget har af de Forhør, som ere optagne i Aar, gjort et Udtog, som har været tilstillet Krigsministeren, og som han har fundet korrekt, og jeg tror derfor, at Udvalget har behandlet denne Sag baade udførlig og upartisk. Om Dr. Møller har forladt Tydskland eller er bleven Ridder af Dannebrøge eller har en Anbefaling fra et Batteri, maa dog vist være temmelig uvæsentligt lige over for det Forhold, for hvilket han er tiltalt og dømt, og som har foranlediget de paafølgende Underøgelser. Der kan jo være Spørgsmaal om, hvorledes man bedømmer et saadant Tilfælde; om man anser det for at være mere forkasteligt end at bejvige en Kasse, eller om man mener, at Pengebevisninger ere værre end saadanne Forlelser, det kan være afhængigt af et